

[Fjerde næstformand]

Jeg vil sætte pris på, hvis de ordførere, der ønsker ordet i anden omgang, vil indtegne sig hos mig inden mødets genoptagelse.

Mødet udsat kl. 16.28

Mødet genoptaget kl. 16.45

Forhandlingen genoptoges.

Erik Holst (S):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeriet for det svar, der blev givet om det kvalificerede flertals afgørelse i Rådet og den bekræftelse, udenrigsministeren fra tingets talerstol kom med om, at Luxembourgtaalen om vetoretten selvfølgelig eksisterer på vitale områder, og at den stadig står ved magt.

Egentlig skulle det være unødvendigt at spørge om det, og at udenrigsministeren bekræfter det, men i debatten ude omkring i landet er der af og til usikkerhed og tvivl om dette spørgsmål.

Endelig er der spørgsmålet om de direkte valg. Jeg tror nok, det er gået op for næsten os alle, at valgene ikke finder sted nu i maj-juni, og det er rigtigt og godt, hvis Rådet kan beslutte sig for en bestemt dato. Jeg erkender og indrømmer, at det naturligvis må være en forudsætning, at de forskellige lande er klar over, hvornår de kan blive færdige til et sådant valg.

I forbindelse med spørgsmålet om tidspunktet var hr. Arne Christiansen fra venstre inde på, at man i givet fald ikke ville modsætte sig at afholde valg, selv om England ikke var færdig, allerede til efteråret. Jeg må ligesom udenrigsministeren advare mod at gøre noget sådant. Jeg kan godt forstå, at venstre måske kan få accepteret det, men det vil være helt forkert i forhold til den betydning, vi har sagt valget kan få. Jeg må her understrege, som det også er blevet sagt tidligere, at der intet ændres ved Parlamentets beføjelser, men nok ændres noget ved dets betydning.

I forbindelse med Parlamentet må jeg dog lige sige én ting mere til udenrigsministeren. Der blev svaret her, at når Parlamentet havde vanskelige arbejdsvilkår, og at det, at man drog rundt fra sted til sted med disse tons og disse hundredvis af mennesker ansat ved

Parlamentet, selvfølgelig var besværligt, så var det først og fremmest Parlamentet selv i Europa, der skulle fremsætte ønske om ændringer. Disse ønsker er fremsat mange gange med megen vægt, og man siger hver gang fra Rådets side: afgørelsen af, om Parlamentet skal mødes ét, to, tre eller flere steder, ligger hos Rådet, ikke i Parlamentet.

Jeg skal endelig ganske kort til hr. Jørgen Junior sige, at jeg var glad for, hr. Jørgen Junior manglede visioner i udenrigsministerens indlæg, især hvis det var visioner, der skulle gå i retning af det, jeg vil kalde Storieuropatanker, som hr. Jørgen Junior kunne forestille sig.

Jeg sagde i mit første indlæg, og det bekræftedes også af andre heroppefra, at det var de realiteter, der kunne opnås, der betød noget. Store ord og visioner synes jeg ikke netop det skorter på i EF-samarbejdet, og vi er kommet ind så sent, at det måske nok for os virker dobbelt betydende, at vi kan få realiteterne frem.

Hr. Erhard Jakobsen siger, han ikke synes, vi skal snakke så meget om arbejdsløsheden, fordi vi ikke kan gøre noget ved den. Det mener jeg er forkert, og jeg tror heller ikke, hr. Erhard Jakobsen selv mener, at han kan stå ved den udtalelse. Bl. a. siges det i Aktuel i dag meget klart af Industrirådet, at andre europæiske landes statsstøtte er en trussel for op mod 80 pct. af den danske industrieksport. Hvis der er noget, der har betydning for beskæftigelsen, er det industrieksporten, og når industrieksporten bliver truet, må det selvfølgelig være op til os at prøve at ordne forholdene på en sådan måde, at den beskæftigelse, der er afledt af en øget eksport, kan fremmes.

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at der var et spørgsmål, som hr. Gert Petersen lagde meget vægt på, som vi fuldt ud kan dele i socialdemokratiet, og det er spørgsmålet om de multinationale selskabers betydning. Det er rigtigt, at det var hr. Ivar Nørgaard, der i sin første formandstid rejste dette spørgsmål, og jeg kan bekræfte, at det er et spørgsmål, som til stadighed behandles i Parlamentet og EF. Men jeg vil lige spørge hr. Gert Petersen, om han mener i fuldt alvor, at vi i Danmark skulle have større mulighed for at få styr på problemer vedrørende de multinationale selskaber uden for EF end i samarbejde med andre EF-lande?